

Между циганите и луната съществува странно и необяснимо привличане. Една прекрасна легенда, която със сигурност е донесена от Индия, тъй като в нея за място на действието се споменава Мекран, разказва, че заради погрешните тълкувания на един магьосник циганският водач Чен бил принуден да се ожени за сестра си Гин или Кан и затова народът му бил прокълнат да се скита. Затова и ромите били наречени Ченгин. Очевидно е, че тук става въпрос за Чон и Кан или Кам, Луната и Слънцето, което се потвърждава и от друга циганска легенда, според която, тъй като Слънцето някога насилило или пък продължава да иска да прелъсти сестра си – Луната, то непрекъснато я следва и е описано да броди безспир. И тъй както наименованието Чен-кан или Zingan, или Zigeuner⁸⁴ е познато в целия Изток, а и както показва тази легенда – произходът му е индийски, едва ли си струва да се вярва на Миклошич⁸⁵, който го извлича от някаква неясна гръцка християнска ерес. Още по-трудно е да се повярва, че ромите са били или гърци, или християни, или християнски разколници.

Когато една циганка е бременна, тя не бива по възможност да напуска шатрата си при пълнолуние. Вярва се, че дете, родено по пълнолуние, го очаква щастлив брак. Така казват за раждането и в западния свят:

<i>„Кръгла луна, висока вода, теб те чакат велики дела. Облаци черни, зора червена, смърт те дебне окървавена“.</i>	<i>„При пълнолуние молитва изречи и късметът ще те връхлети. На суша или във море туй, що дириш, ще те призове“.</i>
---	--

Култът към луната е много древен; в Книгата на Йов той се споменава като нещо забранено. Още от най-стари време-

⁸⁴ Циганин (нем.) – б. пр.

⁸⁵ Франьо Миклошич (1813–1891) – словенски езиковед, първият виден представител на австрийската славистика. Смятан за основоположник на сравнителната граматика на славянските езици; една от най-значимите фигури в славистиката на XIX век – б. пр.